



**SVET
EVROPSKE UNIJE**

**Bruselj, 13. januarja 2006 (24.01)
(OR. en)**

5319/06

**PESC 31
CODUN 4
COARM 5**

SPREMNA OPOMBA

od: sekretariata

za: delegacije

Št. predh. dok.: 13066/05 PESC 833 CODUN 19 COARM 38

Zadeva: Strategija EU za boj proti nedovoljenemu kopičenju in trgovini z osebnim in lahkim orožjem ter pripadajočim strelivom

Delegacije v prilogi prejmejo Strategijo EU za boj proti nedovoljenemu kopičenju in trgovini z osebnim in lahkim orožjem ter pripadajočim strelivom, ki jo je Evropski svet sprejel na zasedanju 15. in 16. decembra 2005 .

Strategija EU za boj proti nedovoljenemu kopičenju
in trgovini z osebnim in lahkim orožjem ter pripadajočim strelivom

Uvod

1. Akcijski program Združenih narodov za preprečevanje, boj in odpravljanje nedovoljene trgovine z osebnim in lahkim orožjem v vseh oblikah, ki je bil sprejet 20. julija 2001, opozarja, da se mora izvajanje programa dopolnjevati na globalni, regionalni in nacionalni ravni. Z oblikovanjem strategije za boj proti kopičenju in nedovoljeni trgovini z osebnim in lahkim orožjem ter pripadajočim strelivom se želi EU vključiti in dati svoj prispevek tej nujno potrebni komplementarnosti.
2. Kot so ugotovili že voditelji držav in vlad v Evropski varnostni strategiji (EVS), sprejeti 13. decembra 2003, po hladni vojni meje postajajo vedno bolj odprte, tako da so notranji in zunanji vidiki varnosti nerazdružljivo povezani. V teh novih razmerah je strategija izpostavila pet glavnih izzivov, s katerimi se sooča EU: terorizem, širjenje orožja za množično uničevanje, regionalni spori, propad države in organiziran kriminal.
3. Posledice nedovoljene proizvodnje, prenosa in obtoka lahkega orožja, kot tudi njegovo prekomerno kopičenje in nenadzirano širjenje, so v središču štirih od omenjenih petih izzivov. Osebnostno in lahko strelno orožje dejansko prispeva k stopnjevanju terorizma in organiziranega kriminala in predstavlja poglobitveni dejavnik v sprožitvi in širitvi sporov ter propadu državnih struktur. Kot poudarja Evropska strategija, so od leta 1990 ti spori, v katerih je bilo osebno in lahko orožje daleč najpomembnejši dejavnik, terjali skoraj štiri milijone človeških žrtev in prisilili več kot osemnajst milijonov ljudi, da zapustijo svoje domove ali domovino.
4. Evropska strategija se zavzema za bolj dejavno, usklajeno in sposobno Evropo, ki se bo lahko soočila z ugotovljenimi grožnjami. Priznava, da noben od teh izzivov ni izključno vojaške narave in da se zato proti njim ni treba boriti zgolj z vojaškimi sredstvi: treba je uporabiti različne ukrepe. V strategiji je tudi poudarjeno, da je potreben odziv, ki povezuje vse instrumente in politike, s pomočjo katerih lahko EU usklajeno ukrepa proti mnogim vidikom teh izzivov.

5. V tem okviru je namreč decembra 2003 Evropski svet sprejel strategijo proti širjenju orožja za množično uničevanje. Cilj pričujoče strategije pa je oblikovati posebno področje za osebno in lahko orožje, da se na podoben način oblikuje usklajen pristop in celovit načrt ukrepanja za boj proti nedovoljeni trgovini z osebnim in lahkim orožjem ter pripadajočim strelivom.
6. Opredelitev pojma osebno in lahko orožje za namene te evropske strategije je enaka opredelitvi v Prilogi Skupnega ukrepa Sveta z dne 12. julija 2002 (2002/589/SZVP) o prispevku Evropske unije k boju proti destabilizirajočemu kopičenju in širjenju osebnega in lahkega orožja.

I. KOPIČENJE IN ŠIRJENJE OSEBNEGA IN LAHKEGA OROŽJA PREDSTAVLJATA VEDNO VEČJO GROŽNJO MIRU, VARNOSTI IN RAZVOJU.

"Varnost je nujen pogoj za razvoj. Spori ne uničujejo samo infrastrukture, vključno s socialnimi infrastrukturami; temveč tudi spodbujajo kriminal, odvračaj od vlaganj in preprečujejo vsako normalno gospodarsko dejavnost. Določene države in regije so ujete v krog sporov, negotovosti in revščine." (EVS - Evropska varnostna strategija)

- I.A. Izvor in posledice nedovoljenega širjenja osebnega in lahkega orožja: glavni destabilizacijski dejavnik držav, dediščina hladne vojne.
7. Vedno večji dostop nedržavnih elementov do zalog osebnega in lahkega orožja, ki večinoma izhajajo iz hladne vojne, je spremenil naravo in trajanje sporov.
8. Po predvidevanjih Združeni narodov je na svetu v obtoku 600 milijonov kosov lahkega orožja. Osebno in lahko orožje je odgovorno za skoraj 500.000 smrtnih žrtev na leto, od katerih je 300.000 žrtev oboroženih spopadov. V 47 od 49 večjih sporov v 90-ih letih je prevladovalo osebno in lahko orožje.

9. V "trajajočih sporih," ki jih podpira nedovoljeno širjenje osebnega in lahkega orožja, je izginila meja med oboroženim spopadom in kriminalom. Današnji notranji spori niso več toliko osnovani na doseganju vojaških in političnih prednosti kot na popolnem propadu države, tajnem dogovarjanju strani, vpletenih v vojno, in dostopu določenih skupin do naravnih virov in trgovanju z njimi, ali obvladovanju prometa z prepovedanimi drogami. Ni jih več mogoče obravnavati kot kratke prekinitve v toku razvoja. Pri mnogih današnjih vojnah gre za dolgotrajni pojav. Veliko držav po sporu neprestano ponovno zapada v vojno in družbeno nasilje.
10. Začrtani cilji so pogosto kratkoročni in osredotočeni na dobiček, medtem ko sredstva spominjajo na obliko "totalne vojne." V teh novih vojnah niso udeležene vojaške enote, temveč oborožene oportunistične formacije brez vojaške discipline, ki so pogosto odgovorne za hude kršitve humanitarnega prava in človekovih pravic nad civilnim prebivalstvom, zlasti nad ženskami in otroki.
11. Veliko bolj kot težko orožje so sredstva teh novih vojn predvsem osebno in lahko orožje. Zaradi velikih zalog orožja in streliva, ki so delno dediščina hladne vojne, je to orožje civilnim osebam, hudodelcem, teroristom in borcem lahko dosegljivo. Poleg humanitarnih učinkov so posledice za razvoj določene države dobro dokumentirane: oslabitev državnih struktur, razseljenost oseb, propad zdravstvenih in izobraževalnih služb, nazadovanje gospodarskih dejavnosti, zmanjšanje državnih sredstev, širjenje pandemij, poškodovane družbene strukture in na koncu zmanjševanje ali ukinitve razvojne pomoči.
- I.B. Tak razvoj stanja zadeva predvsem podsaharsko Afriko: bistven dejavnik, ki zavira napredek.

12. To se pojavlja v državah in regijah, ki so že tako najšibkejše: nekatera območja Latinske Amerike, Srednje in Vzhodne Azije, Balkan in Bližnji vzhod. Vendar pa Afrika ostaja celina, ki so jonotranjimi spori, zaostreni zaradi destabilizirajočega dotoka orožja malega kalibra in lahkega strelnega orožja, najbolj prizadeli. Vedno večje število operacij za ohranitev miru (Minusil, Minul, Onuci, Monuc, Minuee, Onub, Minus in AUmis) in vedno več embargov Združenih narodov proti tej celini (Liberija, Somalija, vzhodni del Demokratične Republike Kongo, nevladne sile Sierre Leone in Ruande, Slonokoščena obala, pokrajina Darfur v Sudanu) ponazarjajo pomen grožnje, ki ga za afriške države predstavljata kopičenje in širjenje osebnega in lahkega orožja.
13. Problematiko prenosa osebnega in lahkega orožja v podsaharsko Afriko je treba povezati z izvorom tega prenosa. V tem okviru je januarja 2004 Varnostni svet spodbudil države izvoznice strelnega orožja, da izkažejo kar največjo stopnjo odgovornosti v transakcijah osebnega in lahkega orožja, namenjenega nestabilnim področjem. Dosedanja udeležba Unije na področju razoroževanja, zlasti v Afriki, je bila predvsem v obliki odziva. Unija je tako sodelovala v več programih za razorožitev, demobilizacijo in ponovno vključitev, ki sledijo spopadom, kot tudi pri reformi varnostnega sektorja. Gre za finančni prispevek za te programe, zlasti preko Evropskega razvojnega sklada (ERS).
14. Čeprav je načelo odziva potrebno, se mora dopolniti s preventivnim ukrepom, ki bo zadeval nedovoljeno ponudbo in povpraševanje kot tudi nadzor izvoza klasičnega orožja. Treba je predvsem obravnavati vprašanje ogromnih zalog osebnega in lahkega orožja v Vzhodni in Jugovzhodni Evropi, kot tudi poti in načine njegovega širjenja na afriško celino (nedovoljeno posredništvo in prevoz). Poročila Združenih narodov navajajo, da po koncu 90-ih let vedno večji delež osebnega in lahkega orožja, ki se širi po afriški celini, izvira iz zalog Srednje, Vzhodne in Jugovzhodne Evrope. Nedovoljeno posredništvo in prevoz tega osebnega in lahkega orožja v enakem obsegu opravljajo podjetja in poslovne osebe s sedežem ali poreklom v Srednji in Vzhodni Evropi. Ne glede na zaloge pa se proizvodnja na nekaterih tradicionalnih industrijskih mestih nadaljuje, ker bi zaprtje imelo pomembne gospodarske in družbene posledice na lokalni ravni, preoblikovanje pa bi zahtevalo večja vlaganja, ki niso vedno v skladu z zdravimi ekonomskimi načeli.

I.C. Dolžnost ukrepanja EU je bistvenega pomena:

15. Pri soočanju s temi izzivi se mora EU preko strategije za osebno in lahko odzvati na te grožnje in zagotoviti usklajeno varnostno politiko in politiko razvoja, ob tem pa izkoristiti svoja sredstva na večstranski in regionalni ravni kot tudi znotraj Unije ter v dvostranskih odnosih, in tako oblikovati načrt ukrepanja, ki
- (a) podpira učinkovito večstransko sodelovanje pri oblikovanju mednarodnih in regionalnih mehanizmov in mehanizmov v okviru EU in držav članic za boj proti destabilizirajoči ponudbi in širitvi osebnega in lahkega orožja ter pripadajočega streliva. Unija mora v sodelovanju s svojimi partnerji okrepiti politike in ukrepe glede nadzora izvoza.
 - (b) izpolnjuje zahteve držav, ki želijo zmanjšati svoje presežne zaloge osebnega in lahkega orožja ter pripadajočega streliva, bodisi v okviru politike zmanjševanja zalog, bodisi v okviru sodelovanja v operacijah za razorožitev, demobilizacijo in ponovno vključitev.
 - (c) podpira spremembo namembnosti določenih industrijskih mest, ki izdelujejo nizkocenovno osebno in lahko orožje v Vzhodni in Jugovzhodni Evropi.
 - (d) dovoljuje izvajanje ukrepov za obravnavo osnovnih razlogov, ki spodbujajo nedovoljeno povpraševanje po osebnem in lahkem orožju. Unija se mora spoprijeti s temeljnimi razlogi nestabilnosti, vključno z uresničevanjem in krepitvijo svojih naporov na področju političnih sporov, razvojne podpore, zmanjševanja revščine in spodbujanja človekovih pravic.
 - (e) podpira krepitev dejanske pravne države v še nestabilnih deželah, da se tako omeji težnjo ljudi, da se sami zaščitijo in da za ta namen kopičijo tako velike količine osebnega in lahkega orožja, da krize zapadejo v krog agresije in povračilnih ukrepov, ki ga je v šibki državi nemogoče obvladovati.

II. PROGRAM EU: CILJI IN SREDSTVA

"Regionalni spori zahtevajo politične rešitve, vojaška sredstva in učinkovita policija pa se lahko izkažejo za potrebne v fazi, ki sledi sporu. Z ekonomskimi instrumenti se omogoči obnova, civilno krizno upravljanje pa pomaga ponovno vzpostaviti civilno vlado. Evropska unija je zlasti dobro pripravljena, da se odzove na vse razsežnosti takih pojavov." (EVS - Evropska varnostna strategija)

CILJI

16. Da se sooči s to grožnjo, je Evropska unija že leta 2002 sprejela Skupni ukrep (2002/589/SZVP) in je na tej osnovi izvedla posebne akcije v Afriki, Aziji, Latinski Ameriki in na Balkanu. V okviru tega ukrepa je Unija oblikovala tri splošne cilje:
- bojevati se proti in prispevati k ustavitvi destabilizirajočega kopičenja in širjenja osebnega orožja,
 - prispevati k zmanjšanju obstoječih zalog tega orožja in streliva na raven, ki je v skladu z legitimnimi varnostnimi potrebami držav;
 - pomagati pri reševanju problemov, ki jih povzroča prekomerno kopičenje takega orožja.
17. Cilji in načela v tem skupnem ukrepu, ki zadevajo med drugim nadzor izvoza in uvoza ter proizvodnje, ostajajo veljavni. Vendar je zdaj treba ta ukrep dopolniti, da:
- se oblikuje celovit in usklajen pristop, ki združuje vse vzvode, s katerimi razpolaga Evropska unija, in je osnovan na ugotovitvi iz EVS, tj., da sta človekova varnost in razvoj soodvisna;
 - se oblikujejo nova področja ukrepanja Unije, ki bodo zajela vse razsežnosti tega pojava, tako preprečevanje kot odzivanje;
 - se določi geografske prednostne naloge, ki sledijo ukrepom v okviru SZVP in EVOP.

SREDSTVA

18. Evropska unija razpolaga z edinstvenimi sredstvi za odziv na to grožnjo. Ker ima na razpolago obsežen sklop civilnih in vojaških sredstev za krizno upravljanje, obvladovanje položajev, ki sledijo spopadom, in za prispevanje k obnovi, se je Unija sposobna odzvati celovito.
19. Unija dejansko razpolaga s civilnimi in vojaškimi zmogljivostmi držav članic, ki jih lahko s podporo SZVP in EVOP uporabi na učinkovit način. Lahko tudi ukrepa v okviru sporazumov o partnerstvu in sodelovanju, ki jih je sklenila z velikimi regijami sveta in ki zajemajo več področij: politično, razvojno in trgovinsko. Razpolaga z pomembnimi sredstvi ukrepanja na ozemlju Unije preko instrumentov sodelovanja kot so Europol in Eurojust. K tem sredstvom Unije in Skupnosti se pridružujejo sredstva držav članic kot tudi delovanje različnih večstranskih udeležencev, s katerimi je Unija razvila odnose sodelovanja.

Zunanji ukrepi: Razpoložljivi instrumenti

Podpora za učinkovito večstransko sodelovanje kot tudi za ustrezne regionalne pobude (zlasti na področju podsaharske Afrike, Balkana in nekdanje Sovjetske zveze).

Civilne operacije kriznega upravljanja, kot odgovor na notranje spore in napetosti na mejah in kot ponovna vzpostavitev varnosti vključno s pomočjo izobraževalnih in svetovalnih misij kot tudi misij pomoči in usposabljanja.

Vojaške misije kriznega upravljanja, ki omogočajo izvajanje nadzora meja ali razporeditev mirovnih in stabilizacijskih sil ali prispevajo k razorožitvenim akcijam.

Drugi diplomatski instrumenti Unije: na splošno se lahko mobilizirajo vsi instrumenti SZVP kot prispevek pomoči za ukrep Unije na področju osebnega in lahkega orožja (osebni in posebni predstavniki, politične izjave, tehnična podpora, diplomatsko posredovanje in strukturiran dialog, ad hoc seminarji o nadzoru izvoza). Posebno pozornost je treba posvetiti uskladitvi naših ukrepov z glavnimi partnerji Unije (transatlantski dialog, Rusija, Kitajska, Japonska, Kanada, sosedska politika, dialog EU-Afrika, Barcelonski proces, regionalni forum Aseana, dialog EU-Latinska Amerika in Karibi).

Sporazumi o partnerstvu in sodelovanju s tretjimi državami: kar že velja za druge grožnje (neširjenje, terorizem, organiziran kriminal, itd.), je treba v okviru celovitega pristopa zunanjih ukrepov Evropske unije uporabiti tudi politične dialoge, predvidene s takimi sporazumi, ki služijo za izhodišče spodbujanja ciljev Unije za boj proti nedovoljenem širjenju osebnega in lahkega orožja ter pripadajočega streliva.

Programi razvoja in pomoči, ki jih financira ERS (Evropski razvojni sklad), v okviru sodelovanja ES-AKP preko programov, ki vsebujejo poglavje o osebnem in lahkem orožju ter pripadajočem strelivu.

Notranji ukrepi

Mehanizmi za sodelovanje med policijo, carino in sodstvom, zlasti Europolom in Eurojustom; obstaja pa tudi možnost okrepljenega sodelovanja v okviru nacionalnih ukrepov držav članic.

Evropski in nacionalni ukrepi nadzora občutljivih izvozov, ki so lahko za zgled tretjim državam (kodeks ravnanja, mehanizmi nadzora izvoza).

III. NAČRT UKREPANJA

"Današnji izziv je, kako združiti različne instrumente in sredstva: evropske programe pomoči in Evropske razvojne sklade, vojaške in civilne zmogljivosti držav članic in druge instrumente. Vsi lahko vplivajo na našo varnost in na varnost tretjih držav. Varnost je prvi pogoj za razvoj." (EVS)

20. Zaradi stalnega razvoja problematike boja proti nedovoljeni trgovini z osebnim in lahkim orožjem je treba obdržati fleksibilnost načrta ukrepanja, ki se mora prilagajati spremembam v okviru mednarodne varnosti. Uresničevanje tega načrta bo pod stalnim nadzorom. Redno se bo pregledoval in dopolnjeval vsakih šest mesecev s pomočjo začasnega poročila predsedstva o napredku programa. S programom se bodo izvajale in po potrebi dopolnjevale določbe iz Skupnega ukrepa Sveta z dne 12. julija 2002 (2002/589/SZVP).

- (a) Učinkovito večstransko sodelovanje pri oblikovanju mednarodnih, regionalnih in nacionalnih mehanizmov za boj proti destabilizirajoči širitvi osebnega in lahkega orožja ter pripadajočega streliva.

Na mednarodni ravni

- Spodbujati izvajanje Akcijskega programa Združenih narodov (APZN) za preprečevanje, boj in odpravljanje nedovoljene trgovine z osebnim in lahkim orožjem v vseh oblikah
- Podpirati sprejetje mednarodnega, pravno zavezujočega instrumenta za odkrivanje in označevanje osebnega in lahkega orožja
- Podpirati v letu 2006 predvideno vzpostavitev skupine strokovnjakov za posredovanje v okviru Akcijskega programa Združenih narodov (APZN).
- Spodbujati ratifikacijo protokola proti proizvodnji in nedovoljeni trgovini s strelnim orožjem, da se bo čim prej začel uporabljati, in na ravni Evropske unije sprejeti pravni instrument na tem področju.
- Doseči soglasje znotraj držav izvoznic, da se osebno orožje dobavlja samo državam (neposredno ali preko subjektov, pooblaščenih za nakup orožja za lastne potrebe) v skladu z regionalnimi in mednarodnimi restriktivnimi merili, ki urejajo izvoz orožja.
- Okrepiti in podpreti mehanizme sankcij in sisteme nadzora sankcij: Združenim narodom zagotoviti sredstva za izvedbo in pregled uporabe mednarodnih sankcij na področju lahkega orožja kot tudi nedovoljene trgovine surovin in ropanja naravnih virov, ki prizadenejo določene afriške države (vzhodni del DRK, Somalija, Slonokoščena obala, Liberija, Sierra Leone, itd.);
- Podpirati krepitev nadzora izvoza in spodbujati merila kodeksa ravnanja na področju nadzora izvoza preko pomoči za tretje države na področjih, kot so med drugim oblikovanje ustrezne nacionalne zakonodaje in spodbujanje ukrepov za zagotavljanje preglednosti.

- V okviru Akcijskega programa Združenih narodov spodbujati vključevanje minimalnih skupnih mednarodnih kriterijev in/ali smernic za nadzor nad prenosom osebnega in lahkega orožja. V ta namen začeti z razpravami o tej temi na pripravljalni konferenci Akcijskega programa Združenih narodov januarja 2006 in na pregledni konferenci junija 2006: spodbujati vključevanje tistih standardov, ki navajajo k soglasni podpori, ter spodbujati pooblastila za nadaljnje delo, da se potrebna naloga zaključi.
- Spodbujati razpravo in dejavnosti mednarodne skupnosti v zvezi s čezmejno problematiko. Sodelovati pri krepitevi nadzora mej, zlasti zračnih mej držav, ki so vpletene v nedovoljeno trgovino z osebnim in lahkim orožjem ter pripadajočim strelivom (izvozniki in uvozniki) s:
 - = programi pomoči, ki zagotavljajo opremo in pomoč za pripravo nacionalne zakonodaje na področju nadzora izvoza in usposabljanje institucij držav podsaharske Afrike
 - = programi za usposabljanje carinskih organov in zadevnih služb zlasti v vzhodnoevropskih državah.
- Podpirati pristope, ki spodbujajo povečano vlogo mirovnih misij, s pooblastilom resolucije Varnostnega sveta na področju osebnega in lahkega orožja ter pripadajočega streliva.

Na regionalni ravni

- Podpirati regionalne pobude na področju boja proti nedovoljeni trgovini z osebnim in lahkim orožjem ter pripadajočim strelivom, najprej v regiji podsaharske Afrike, in sicer s finančno in tehnično podporo za regionalne in nacionalne organizacije, pristojne za izvajanje ustreznih regionalnih instrumentov (Moratorij ECOWAS na področju osebnega in lahkega orožja, Nairobijška konvencija in Protokol SADC), in po potrebi preoblikovanja slednjih v državno zavezujoče regionalne konvencije. Poleg tega EU posveča prednostno pozornost drugim regijam, ki so prizadete s širjenjem in prekomernim kopičenjem osebnega in lahkega orožja, zlasti v Srednji in Vzhodni Evropi kot tudi v Latinski Ameriki in na Karibih.

- Afriški uniji in regionalnim afriškim organizacijam dodeliti sredstva, da se zagotovi učinkovito izvajanje embarga in sankcij Združenih narodov (tj. nadzor mej, zlasti na zračnih mejah) in mobilizirati specializirane mednarodne organizacije (zlasti OPCW).
- Pri partnerjih EU podpreti promocijo Priročnika najboljših praks OVSE za osebno in lahko orožje. Oblikovati in uskladiti zmogljivost držav članic EU, da predlagajo svoje nacionalne strokovnjake na tem področju v pomoč tistim državam OVSE, ki za to zaprosijo.
- Podpreti ukrepe OVSE na področju boja proti nedovoljeni trgovini z osebnim in lahkim orožjem ter pripadajočim strelivom in uničenja presežnih zalog držav članic;
- Podpreti mirovne misije v svojih ukrepih nadzora embarga na orožje.

V okviru sporazumov/strukturiranih dialogov

- Vključitev vprašanja posredovanja in nedovoljene trgovine z osebnim in lahkim orožjem na dnevni red vseh strukturiranih političnih dialogov EU z glavnimi državami izvoznici osebne in lahkega orožja in zlasti z državami s presežnimi zalogami tega orožja, ki so posledice hladne vojne, zlasti v Zahodni in Jugovzhodni Evropi.
- V okviru sosedske politike, natančnejša vključitev te problematike v načrt ukrepanja EU za Ukrajino in Moldavijo.
- Na splošno, vključitev te zadeve v politični dialog s tretjimi državami ali mednarodnimi, regionalnimi in podregionalnimi organizacijami. Posebno pozornost je treba posvetiti povezovanju naših ukrepov z glavnimi partnerji Unije (transatlantski dialog, strateško partnerstvo z Rusijo, strateški dialog s Kitajsko, sosedska politika, dialog EU-Afrika, Barcelonski proces, regionalni forum Aseana, dialog EU-Latinska Amerika in Karibi.)

- Odnosi in sporazumi s tretjimi državami: kar že velja za druge grožnje (neširjenje, terorizem, organiziran kriminal, itd.), v okviru celovitega pristopa k zunanjim ukrepom Evropske unije je treba uporabiti tudi te odnose. Lahko se predvidi vključitev člena ali dogovora o sodelovanju v boju proti nedovoljeni trgovini z osebnim in lahkim orožjem ter pripadajočim strelivom v vseh sporazumih s tretjimi državami.
- Pri naših partnerjih spodbujati merila nadzora izvoza, kot jih navaja kodeks ravnanja EU, in strukturno izmenjavo informacij o ustreznih politikah izvoza v občutljive regije.

V okviru Unije

- Zagotoviti izvedbo Skupnega ukrepa 2002/589/34/SZVP
 - Spodbuditi države članice k izvajanju določb Skupnega stališča EU iz leta 2003 o posredovanju in k usklajeni uporabi kodeksa ravnanja na področju izvoza orožja.
 - Oblikovati mehanizme, ki jihodobrijo države članice, za izmenjavo informacij o mrežah trgovine z osebnim in lahkim orožjem, zlasti v okviru nadzora embargov Združenih narodov in EU.
 - S pomočjo Europol, Eurodouanes in Eurojusta spodbuditi razvoj politike aktivnega boja proti mrežam nedovoljene trgovine z osebnim in lahkim (nedovoljeni posredniki in prevozniki), ki uporabljajo zračni, pomorski in zemeljski prostor EU, z oblikovanjem ustreznih mehanizmov opozarjanja in sodelovanja in z omogočanjem policijskih operacij na evropski ravni na tem področju.
- (b) Odgovor na kopičenje orožja in na probleme v zvezi z dosegljivostjo obstoječih zalog
- Spodbuditi zavezo vseh držav, da osebno orožje uvažajo in razpolagajo z njim samo za zadovoljevanje svojih zakonitih varnostnih in samoobrambnih potreb, vključno s sposobnostjo sodelovanja v mirovnih operacijah Združenih narodov.

- Spodbuditi oblikovanje in vodenje nacionalnih evidenc orožja v zakoniti lasti nacionalnih organov in oblikovanje restriktivne nacionalne zakonodaje, ki predvideva predvsem kazenske sankcije in učinkovit upravni nadzor.
 - Sodelovati v prizadevanjih, da se zmanjšajo prekomerne zaloge osebne in lahkega orožja, ki izhaja iz hladne vojne, v Vzhodni Evropi zlasti s sodelovanjem z organizacijami, ki so jih zadevne države zaprosile za pomoč (NATO, OVSE).
 - Nadaljevati s finančno pomočjo, ki jo EU zagotavlja od leta 1993 na podlagi operacij razorožitve, demobilizacije in ponovne vključitve, in hkrati zagotoviti večjo učinkovitost z neposrednim sodelovanjem evropskih strokovnjakov v teh programih.
 - Spodbujati izobraževalne programe in programe ozaveščanja javnosti, da se prežene "kultura nasilja."
- (c) Ustrezni ukrepi za obravnavo vzrokov in posledic, ki jih ima nedovoljeno širjenje osebne in lahkega orožja za človekov razvoj
- Povečati napore Unije za reševanje regionalnih sporov z uporabo vseh razpoložljivih instrumentov, zlasti v okviru SZVP in EVOP.
 - V vojaške operacije kriznega upravljanja vključiti misije, ki omogočijo nadzor mej (ali zračnega, zemeljskega in pomorskega prostora na ozemlju spora) ali razorožitev.
 - Povečati zmogljivost Unije pri izvedbi civilnih operacij kriznega upravljanja za odziv na krizne situacije in ponovno vzpostavitev varnosti v primeru notranjih sporov in napetosti na mejah, vključno s pomočjo izobraževalnih in svetovalnih misij kot tudi misij pomoči in usposabljanja.

- Pridobiti finančno in tehnično pomoč za vzpostavitev ali krepitev ukrepov zaupanja ter regionalnih in podregionalnih struktur varnosti in sodelovanja. Ti ukrepi bi vključevali vodenje regionalnih evidenc osebne orožja in z redno izmenjavo razpoložljivih informacij o izvozu, uvozu, proizvodnji in hranjenju osebne orožja ter o nacionalni zakonodaji v zvezi z orožjem, kakor tudi s posvetovanji med zadevnimi stranmi o izmenjanih informacijah.
- Upoštevati varnostno problematiko (tj. reforma varnostnega sektorja/čezmejna problematika) pri oblikovanju programov razvoja in pomoči z državami AKP.
- Upoštevati varnostno problematiko osebne in lahkega orožja ter pripadajočega streliva vzporedno s programi obnove, ki sledijo spopadu, zlasti v okviru RVS.

(d) Oblikovati/razviti potrebne strukture znotraj Unije

- Okrepiti zmogljivosti sekretariata Sveta, da bo v tesnem sodelovanju s Komisijo in državami članicami in zlasti s podporo njihovih strokovnjakov na področju boja proti kopičenju in nedovoljeni trgovini z osebnim in lahkim orožjem lahko zagotovil usklajeno izvajanje strategije. Sekretariat Sveta bo tesno sodeloval s situacijskim centrom in tako spodbudil zbiranje in posredovanje informacij ter obveščevalnih podatkov od držav članic.
- Spodbuditi večje horizontalno povezovanje in boljšo izmenjavo informacij in predlogov med geografskimi strokovnimi skupinami in tematskimi strokovnimi skupinami (CODUN, COARM, COSCE, COTER, CONOP), da se tako oblikuje usklajena zmogljivost za pobude in predloge na področju boja proti nedovoljeni trgovini z osebnim in lahkim orožjem. V istem duhu spodbuditi vertikalno medsebojno delovanje med strokovnimi skupinami in PVO.
- Zagotoviti usklajenost in komplementarnost med sklepi Sveta v okviru SZVP in ukrepi, ki jih izvaja Komisija na področju razvojne pomoči, da se spodbudi usklajen pristop vseh dejavnosti EU na področju osebne in lahkega orožja.